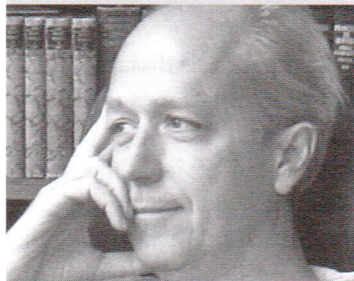

Amador Vega

Amador Vega va néixer a Barcelona l'any 1958. És doctor en Filosofia per l'Albert-Ludwigs-Universität de Friburg de Brisgòvia (Alemanya). Catedràtic d'estètica a la Universitat Pompeu Fabra, Vega ha sigut «Joan Coromines Visiting Professor» a la Universitat de Chicago (2007) i professor convidat a la Universitat Saint Joseph de Beirut (2010). Amador Vega estudia la mística occidental i les seves relacions amb l'estètica. Ha publicat nombrosos llibres, entre els quals *Maestro Eckart, El fruto de la nada y otros escritos* (2014), *Zen, mística y abstracción* (2002), *Passió, meditació i contemplació. Sis assaigs sobre el nihilisme religiós* (2012), *Ramon Llull y el secreto de la vida* (2002), *El bambú y el olivo* (2004). *Libro de horas de Beirut* és el primer llibre de viatges de Vega, que plasma diversos temes: la mística, Ramon Llull i el contrast Orient-Occident. Vega és president de l'Associació d'Amics de la Bibliotheca Mystica et Philosophica Alois M. Haas i membre corresponent del Collège International de Philosophie (París). Entre els seus projectes d'investigació hi ha: Ramon Llull i el luhisme europeu amb els orígens i desenvolupaments de la iconografia luhiana.

Les experiències vitals de Vega al Pròxim Orient

Jordi Bota

El catedràtic d'estètica de la UPF, Amador Vega, acaba de publicar el seu primer llibre de viatges, *Libro de horas de Beirut*. És la crònica del dia a dia durant els mesos en què Vega va ser al Líban. Es tracta d'un exercici a partir de les notes que pren l'autor, que no es considera un expert del Pròxim Orient, de les percepcions de paisatges i persones que l'havien copsat. Tot ben amant de reflexions literàries i filosòfiques diverses, entre les quals destaquen les de Ramon Llull, que li donen ple sentit al llibre i que alhora desperten la curiositat del lector.

El Líban és un país que Vega va descobrir a partir de la invitació d'un amic seu a la Universitat de Saint Joseph, dels jesuïtes. És un territori que sempre ha viscut amb una tensió evident, tot i que Vega hi va ser en època de pau. Els temes religiosos, però, sempre estan a flor de pell i «la vida s'expressa amb una intensitat molt singular», segons assenyalava el mateix autor en el volum.

La via devocional és molt palesa en el món musulmà i el cristià. Tant és així que, en el primer viatge al Líban, fa 6 anys, una de les primeres coses que va veure van ser els cartells a les autopistes amb els màrtirs d'Hezbollah, els màrtirs del Partit de Déu.

Experiència enriquidora en un viatge exterior i interior

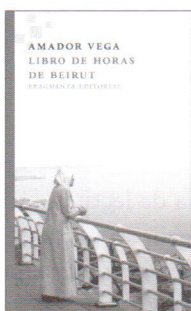
Amador Vega va exercir la docència a Beirut, cosa de la qual s'enorgulleix, ja que l'experiència va resultar molt enriquidora, amb un grup d'estudiants de confessions diferents, però majoritàriament cristiana, segons ha manifestat en una entrevista realitzada al programa «Paraules de vida» de Catalunya Ràdio.

Quan se li pregunta si és un llibre de viatges, respon que no ho sap,

LA VIA DEVOCIONAL ÉS MOLT PALESA EN EL MÓN MUSULMÀ I EL CRISTIÀ

però que sí que «és una crònica diària on s'enregistren les reflexions del que dèiem a la universitat i temes de botiguers de barri»; i la quotidianitat queda molt ben reflectida en el transcurs de tota l'obra, que també passa per Síria, Atenes i Venècia.

Podríem afirmar que és alhora un llibre de viatge interior. Les sensacions inicials del viatge són d'exotisme i inseguretat; un viatge personal que ens descobreix tot un món interior que va, en conseqüència, molt més enllà que el que representa el destí del viatge físic.

Libro de horas de Beirut

Amador Vega

Fragmenta, Barcelona 2014

192 pàg., 19,50 €

L'autor diu que «l'Orient és l'altre lloc de tu mateix», en sintonia amb el que ell mateix recull d'Hugo Ball, i transcriu a l'inici del llibre: «L'Orient no és sols un paisatge, sinó una regió de l'ànima».

En aquest sentit, sortir és el primer lema de tot home religiós. Aquest llibre, tot i ser escrit fa uns 4 anys, porta un títol que havia estat d'última hora, precisament d'una obra que li va semblar que «era un llibre d'hores».

El paper de Ramon Llull

A les seves classes a la Universitat, Vega parlava molt de Ramon Llull, un filòsof, teòleg i místic mallorquí del segle XIII que buscava les bases del que uneix les religions, i pregonava la unió de les esglésies cristianes d'Orient i el diàleg amb l'islam. Per tant, la de Llull és una figura que se'ns fa actual, i més quan ens trobem en un procés d'islamització del món àrab. Llull fa un diàleg de religions a partir del *Llibre del gentil e dels tres savis*, on hi ha un jueu, un cristià i un musulmà que es troben un filòsof trist en un bosc.

Llull és un pensador i escriptor medieval de referència al nostre país,

però que els estudiants libanesos desco-neixien, amb obres com el *Llibre d'Amic e Amat*, dedicat a la contemplació, i és que «l'home oriental té un punt de contemplatiu».

Llibre amb múltiples descripcions

En el llibre, a banda de descripcions de paisatges, n'hi ha també de situacions. Així, per exemple, i a tall d'anècdota, se'ns explica que una forma de morir a Beirut és ser atropellat per un cotxe en carrers sense voreres; imatge que ens podria evocar la forma de circular a països com l'Índia.

L'autor, que va caminar molt per Beirut, ens diu que sempre ha trobat gent molt acollidora. Primer, va viure al barri cristià, i després va anar a un de sunnita, davant del mar. Precisament, l'evocació del mar està en part relacionada amb la infantesa i joventut a les costes del Maresme, i al fet de sentir-se com a casa en un lloc llunyà. Però, també, «el mar és una presència que evoca l'absolut, la divinitat», diu Vega.

A banda d'apunts costumistes, hi ha pensaments amb molta profunditat, com els de Pierre Teilhard de Chardin —teòleg francès que va voler conciliar la ciència i els preceptes de la fe catòlica— i Henri Bergson —filòsof francès que va reactualitzar la tradició de l'espiritualisme francès—, que diuen que «l'ésser que no va a més, mor».

El viatge exterior acaba a Venècia —ciutat on va ser-hi també Llull—, que és definida com el purgatori de tota espera, amb els molls i la metàfora marítima dels amarradors al temps.

El Pròxim Orient queda en el fons dels pensaments que l'autor ens transmet un cop realitzada aquesta experiència vital que els lectors podem compartir i adaptar a la nostra manera. ☺

Foc Nou és present també a les xarxes socials

Ens trobareu a
www.facebook.com/revistafocnou

Twitter a @revistafocnou

A través d'aquests dos perfils us
farem cinc cèntims dels principals
continguts de la revista.
Els continguts d'agost s'aplegaran
a #focnouoctubre

